

Carnestoltes a destemps

Vull pensar que els trastorns de conducta que s'observen al carrer són una conseqüència més del canvi climàtic, de l'escalfament global del planeta, que està causant estralls entre la ciutadania. No entenc, si no, que ahir al vespre, a l'Esquerra de l'Eixample de Barcelona —el meu barri—, hi hagués individus, parelles i grupuscles de gent disfressats com si fos carnestoltes. No fa la temperatura pròpia de tardor i a migdia anem amb màniga curta, hem tornat a patir pluges torrencials i riuades, el canvi d'hora de finals d'octubre ens situa en el túnel de foscor anterior a l'arribada de l'hivern, i tot plegat ens descol·loca anímicament. Possiblement és que no sabem gaire on som. Hem perdut l'oremus, diria. Un dia o altre la neurociència donarà resposta a la situació i ens il·luminarà, que per això ha esdevingut una disciplina científica que ara ho explica tot. Perquè jo no ho entenc, de debò. Què fa la gent que es disfressa per la Castanyada? Que algú els faci saber que això ara no toca, si us plau. I que tothom, si ve de gust, mengi panellets, castanyes i moniatos amb una mica de moscatell o mistela, que qui vulgui porti flors als seus difunts als cementiris i que no ens toquin més el voraviu amb tant de carnestoltes a destemps.